

War between the states

1861

1865

Terrell's Texas Rangers

Deinze 28 April tot 01 Mei 2006

By 1st sgt John Fowler Co.H

Naar goede gewoonte had ik de wagen reeds een dagje op voorhand geladen en konden wij op vrijdag vrij relax aanzetten richting Sgt-major McCain om vervolgens samen naar Deinze te vertrekken waar het 37th opnieuw zijn tentjes opslaat.

Eenmaal aangekomen kregen we ons plaatsje toegewezen en kon alles uit de auto geladen worden.

Na 2 uurtjes werken stond alles piekfijn in orde.

De Sergeant-major zette een klein tentje op en zette dit bijna compleet onder zijn luifel.

Het was een mooi zicht een tentje onder een luifel.

Grey Wolf, zijn vrouwtje Patty (madam misère) en enkele van zijn manschappen waren ook van de partij.

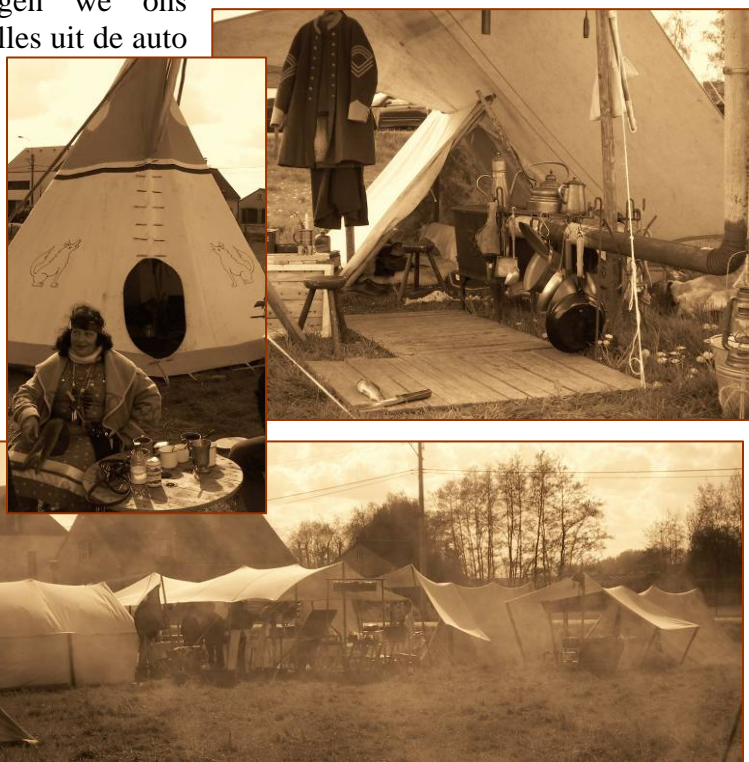
Hier en daar verschenen de eerste lichtjes onder de luifels en borrelde de geur van vers gemaakte koffie op. Plots weerklonk er een fall-in

en werden we allemaal uitgenodigd voor een hapje en een drankje onder de luifel van het medical en dit ter gelegenheid van de verjaardag van Cpt Sitting Bull.

Ondertussen maakte Sitting Bull van de gelegenheid gebruik om Wolf in het midden te roepen en deze een geschenk te overhandigen als teken van vriendschap tussen het 37th en de Cherokee Braves.

Zaterdagmorgen om 10uur hadden we onze eerste vlaggegroet gevolgd door de gebruikelijke openingspeech van onze Major.

Na een tijdje riep ik de mensen samen om een herhaling te doen van de raffle-drill en ik moet bekennen dat het me echt een plezier deed dat iedereen nog zoveel wist over de drill en dit na zo een lange rustperiode. "Proficiat mensen en doe zo verder zou ik zeggen."

Terrell's Texas Rangers Confederation

In de middag was er een aanval gepland, enkelen van ons geholpen door de Cherokee Braves tegen de manschappen in het kamp.

Terwijl ik bezig was met de uitleg betreffende de aanval werden we plots gestoord door iedereen van het kamp en ik vroeg me af wat ze daar plots kwamen doen?

GROEPSFOTO klonk het, ik keek wat raar en zag plots twee mensen, eentje met een fototoestel en eentje met pen en papier.

Ik zei; 'zeg jongens ik ben wel bezig met een uitleg' en het antwoord was; "Sorry een groepsfoto voor de krant" en ik moest wel stoppen met mijn uitleg.

Na deze korte onderbreking kon ik verder doen met de uitleg en vertrok samen met de aanvallers naar het nabijgelegen boerenhof waar we geduldig wachtten.

Nadat er een eerste schot viel van de verkenners, gespeeld werden door de Cherokee Braves, kwamen we af en eenmaal op terrein zette ik iedereen in "line of battle".

De commando's volgden elkaar razendsnel op. Ik werd dodelijk getroffen en viel neer waarop Lt Hoss mijn sabel nam en zodoende het bevel op zich nam.

Na een hevige strijd blies Hoss de aftocht en kwam de medical in actie. Alle slachtoffers op het terrein werden gecontroleerd, bij de doden werd het hoofddekseel op de buik gelegd en de gewonden werden afgevoerd naar het field Hospital.

Big Daddy en Billy the Kid hadden verwondingen aan het gezicht. Deze werden op een voortreffelijke wijze aangebracht door 1ste Lt Jaime Wesley Neely.

Er waren ook nog andere gewonden, helaas kan ik hierover niet meer details geven, ik lag daar met mijn hoed op mijn buik!

Enkele bezoekers waren blij dat ze dit eens konden zien en ook de boertjes genoten van op veilige afstand van het schouwspel. Daarna was het al terug tijd voor het afsluiten van de dag met onze vlaggegroet en kon iedereen gezellig zijn potje koken en napraten over de gebeurtenissen van de dag.

Terrell's Texas Rangers Confederation

Zondagmorgen was iedereen terug op post en na de vlaggegroet gingen John McCain, Lt Hoss en ik eens op verkenning in de buurt en planden ondertussen de drill voor 's namiddags. Op de terugweg naar het kamp werden we aangesproken door enkele mensen die ons herkenden van op de televisie bij 2X anders, ze vonden het prachtig wat we deden. Omdat het bijna 12 uur was moest ik van McCain nog snel een Fall-in in het wegeltje dat langs het kamp liep om de mensen in te lichten van de in de middag geplande activiteiten.

Om 14.00 deed ik dan mijn fall-in en we vertrokken voor een lichte mars met de riffle waar zelfs Lt Snipe, al was dat onder lichte dwang van de sgt-major, aan mee deed. Na een korte mars kwamen we aan de Leie die we overstaken met de lokale veerboot. Iets verderop lag er een mooie wei waar we de aangeleerde drill nog eens opfristen en waar iedereen de kans kreeg de aangeleerde commando's eens zelf te geven.

Op de terugweg lag het veer aan de overkant, enkele fietsers waren op komst en we waren dus gedwongen om eventjes halt te houden. Plots kregen we een schitterend idee. Sergeant-major McCain brulde plots enkele bevelen en binnen de kortste keren stonden we opgesteld als bij een erehaag. Op het ogenblik dat de mensen ons passeerden weerklonk het

bevel "present riffle" wat met flink wat belgerinkel onthaald werd!

Bij onze terugkomst stonden de boertjes al ongeduldig te wachten op de geplande aanval van het kamp. Opnieuw waren enkele bezoekers op het terrein aanwezig. Het scenario was idem als de dag voordien, alleen vond ik dat alles nu al iets vlotter verliep. Zo zie je maar dat alles beter wordt met de nodige oefening.

Kort na de charge was het alweer tijd voor de vlaggegroet en ik mocht Sgt Pat Garret aanstellen om mij te vervangen als 1st Sgt op maandag.

Na de ceremonie riep ik onze flagpost ter orde, ze deden bijna alles perfect maar hun fout zat erin dat ze nu van plaats waren gewisseld zodat Laura Bradley die normaal altijd de vlag opplooit die nu moest vasthouden wat enige mankementen opleverde.

Zo zie je maar dat je niks van zelfsprekend mag nemen omdat je het gewoon bent van te doen. Dus dames opletten hé.

Terrell's Texas Rangers Confederation

Na gezellig wat bijgepraat te hebben met Jan en alleman en het genot van een pijpje met indiaanse kruiden kropen we 's avonds moe maar voldaan in ons bedje. Maandagmorgen was ik door mijn wacht vrij van dienst, als een klein kind lag ik in mijn bed te luisteren naar de bevelen en ik moet zeggen het klonk perfect.

Na afloop hoorde ik van de manschappen dat er toch een klein foutje gemaakt is tijdens de vlaggegroet, ik heb dit toen bijgepraat met de Sgt en uitgelegd hoe hij dit in de toekomst kan vermijden. Zo zie je maar dat als je op een andere manier het terrein opkomt voor de vlaggegroet een fout snel gemaakt is, zelfs ik moet soms nog opletten!

Daarna was er het bezoek aan Stokerij Filliers. We kregen een mooie rondleiding en alles werd met geuren en kleuren uitgelegd, maar het beste van allemaal was natuurlijk de degustatie. Het draaide al rond de middag toen we naar het kamp terug keerden en een stevige maaltijd deed velen onder ons beslist geen kwaad, als je begrijpt wat ik bedoel.

Na de middag hielden we het vrij rustig en tegen 16.00 werd de vlaggegroet gedaan.

Deze keer onder leiding van onze vervangende Sgt-major of moet ik hier spreken van Sgt-Majorette want het was Amy Foster die opriep voor de vlaggegroet. Ze had namelijk wat kou gekregen in de middag en mocht van McCain zijn militaire vest aandoen om zich wat te verwarmen en tegen dat het 16.00 uur werd zei hij tegen haar "Doe nu maar de vlaggegroet ook." Ze schreeuwde dat iedereen zich moest klaarmaken voor de flagsalut, hier en daar werd maar dwaas gekeken, maar bevel is bevel. Ik riep mijn mensen samen en plots sprong McCain er ook nog bij en kon ik met de manschappen opkomen. Na het eindwoord van de Major marcheerden we in formatie naar het boerenhof waar we de boertjes hartelijk bedankten voor het gebruik van hun weide en het geleverde hout. We deden dit op gepaste wijze met onze drillsong. De boertjes waren er het hart van in en stelden spontaan hun terrein opnieuw ter beschikking voor een eventueel volgend kamp. Nadat alles opgebroken was en de wagen vol geladen konden we weer naar huis terug keren. Nog vlug alles uitladen, de vuile was in de machine en na een goed douchke heeft het niet lang meer geduurd voor we in onze bedjes lagen. Alles ligt nu al klaar voor een volgende kamp.

Hopelijk zie ik opnieuw zoveel volk op de andere kampen en kunnen we weer ons ding doen. Ik wil alvast iedereen maar dan ook iedereen bedanken voor hun inzet en medewerking aan alles.

Hoop to see you all next time
John Fowler

